

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ (τρίτο
τμήμα)
της 13ης Ιουνίου 2012

Υπόθεση F-63/11

Luigi Macchia
κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής

«Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Μη ανανέωση συμβάσεως ορισμένου χρόνου — Εξουσία εκτιμήσεως της Διοικήσεως — Καθήκον αρωγής — Άρθρο 8 του ΚΛΠ — Άρθρο 4 της αποφάσεως του γενικού διευθυντή της OLAF της 30ής Ιουνίου 2005, περί της νέας πολιτικής στον τομέα της προσλήψεως και απασχολήσεως εκτάκτου προσωπικού στην OLAF — Μέγιστη διάρκεια των συμβάσεων εκτάκτων υπαλλήλων»

Αντικείμενο: Προσφυγή ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, το οποίο έχει εφαρμογή στη Συνθήκη ΕΚΑΕ βάσει του άρθρου 106α της Συνθήκης αυτής, με την οποία ο L. Macchia ζητεί την ακύρωση της σιωπηρής αποφάσεως του αναπληρωτή γενικού διευθυντή της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) της 12ης Αυγούστου 2010, με την οποία απερρίφθη η αίτησή του για παράταση της ισχύος της συμβάσεώς του ως εκτάκτου υπαλλήλου.

Απόφαση: Η απόφαση του αναπληρωτή χρέη γενικού διευθυντή της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), της 12ης Αυγούστου 2010, με την οποία απερρίφθη η αίτηση του L. Macchia για παράταση της ισχύος της συμβάσεώς του ως εκτάκτου υπαλλήλου, ακυρώνεται. Η προσφυγή απορρίπτεται κατά τα λοιπά. Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο προσφεύγων.

Περίληψη

1. Υπάλληλοι — Προσφυγή κατά σιωπηρής αποφάσεως περί απορρίψεως αιτήσεως — Λόγος αντλούμενος από έλλειψη αιτιολογίας — Συνεκτίμηση της αιτιολογίας που περιέχεται στην απορριπτική της ενστάσεως απόφαση (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 90 και 91· Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, άρθρο 46)

2. Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι — Πρόσληψη — Ανανέωση συμβάσεως ορισμένου χρόνου — Εξουσία εκτιμήσεως της Διοικήσεως — Δικαστικός έλεγχος — Περιεχόμενο (Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, άρθρα 8 και 47 § 1, στοιχείο β')

3. Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι — Καθήκον μέριμνας που υπέχει η Διοίκηση — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Περιεχόμενο — Δικαστικός έλεγχος — Όρια
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 24· Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, άρθρο 11)

4. Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι — Πρόσληψη — Μη ανανέωση συμβάσεως ορισμένου χρόνου — Δικαστικός έλεγχος — Περιεχόμενο — Έκδοση αποφάσεως χωρίς προηγούμενη εξέταση της καταστάσεως του υπαλλήλου υπό το πρίσμα του συμφέροντος της υπηρεσίας — Έλλειψη νομιμότητας
(Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, άρθρα 2, στοιχείο α', και 8, εδ. 1)

5. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Ακυρωτική απόφαση — Αποτελέσματα — Υποχρέωση λήψεως μέτρων εκτελέσεως — Περιεχόμενο — Ακύρωση αποφάσεως περί μη ανανεώσεως συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου — Έλλειψη αντισταθμίσεως λαμβανομένης υπόψη της δυνατότητας αναδρομικής αντικαταστάσεως της ακυρωθείσας πράξεως
(Άρθρο 266 ΣΛΕΕ)

1. Λαμβανομένου υπόψη του εξελικτικού χαρακτήρα της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας, όταν η απόφαση της Διοικήσεως με την οποία απερρίφθη η διοικητική ένσταση περιέχει αιτιολογία η οποία προφανώς απουσίαζε από τη σιωπηρή απόφαση περί απορρίψεως αιτήσεως κατά της οποίας υποβλήθηκε η ένσταση, για την εξέταση της νομιμότητας της αρχικής βλαπτικής πράξεως πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η αιτιολογία που περιέχεται στην απορριπτική της ενστάσεως απόφαση, καθώς η αιτιολογία αυτή θεωρείται ότι συμπληρώνει την εν λόγω πράξη. Αυτό που εξετάζεται είναι βεβαίως η νομιμότητα της αρχικής βλαπτικής πράξεως, τούτο όμως σε συνάρτηση με την αιτιολογία που περιέχεται στην απορριπτική της ενστάσεως απόφαση.

(βλ. σκέψεις 18 και 41)

Παραπομπή:

ΓΔΕΕ: 9 Δεκεμβρίου 2009, T-377/08 P, Επιτροπή κατά Birkhoff, σκέψεις 58 και 59 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία

2. Παρά το γεγονός ότι οι έκτακτοι υπάλληλοι δεν έχουν δικαίωμα ανανεώσεως συμβάσεων ορισμένου χρόνου και μολονότι η Διοίκηση διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως στον τομέα αυτό, ο δικαστής της Ένωσης, επιληφθείς προσφυγής ακυρώσεως κατά πράξεως εκδοθείσας στο πλαίσιο της ασκήσεως της εν λόγω εξουσίας, ασκεί κανονικά έλεγχο νομιμότητας, ο οποίος εκδηλώνεται ποικιλοτρόπως, ανεξαρτήτως της υπάρξεως ή μη τυπικής υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

Επομένως, ο δικαστής της Ένωσης δύναται να κληθεί να ελέγξει εάν η Διοίκηση στήριξε την απόφασή της σε ακριβή και πλήρη στοιχεία ή εάν, αντιθέτως, η απόφασή της βασίζεται σε ανακριβή ή ελλιπή στοιχεία. Στο πλαίσιο αυτό, ο δικαστής της Ένωσης οφείλει να εξακριβώσει αν η Διοίκηση άσκησε κατά τρόπο αποτελεσματικό τις αρμοδιότητες που έχει προκειμένου να αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίζει την απόφασή της, ούτως ώστε να εξασφαλίζεται η συνεκτίμηση όλων των καθοριστικής σημασίας στοιχείων. Ο δικαστής της Ένωσης δύναται επίσης να κληθεί να ελέγξει αν η Διοίκηση προέβη σε εμπειριστατωμένη ή συγκεκριμένη εξέταση των στοιχείων που ασκούν επιρροή στην οικεία υπόθεση, καθώς και αν η εξέταση αυτή έγινε με επιμέλεια και αμεροληψία.

Ως εκ τούτου, ο δικαστής της Ένωσης οφείλει να βεβαιωθεί ότι η Διοίκηση δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των στοιχείων επί των οποίων στήριξε την απόφασή της. Πλην όμως, προκειμένου για κατάσταση στο πλαίσιο της οποίας αναγνωρίζεται στη Διοίκηση ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, η κατάφαση πρόδηλης πλάνης της Επιτροπής κατά την εκ μέρους της εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, ικανής να δικαιολογήσει την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως η

οποία ελήφθη βάσει αυτής της εκτιμήσεως, προϋποθέτει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία, το βάρος προσκομίσεως των οποίων φέρει ο προσφεύγων, αρκούν για την ανατροπή των εκτιμήσεων της Διοικήσεως.

(βλ. σκέψεις 43, 45 και 47 έως 49)

Παραπομπή:

ΔΕΕ: 15 Φεβρουαρίου 2005, C-12/03 P, Επιτροπή κατά Tetra Laval, σκέψη 39· 10 Ιουλίου 2008, C-413/06 P, Bertelsmann και Sony Corporation of America κατά Impala, σκέψη 145

ΓΔΕΕ: 30 Νοεμβρίου 1993, T-78/92, Περάκης κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 16· 12 Δεκεμβρίου 1996, T-380/94, AUFFASS και AKT κατά Επιτροπής, σκέψη 59· 8 Μαΐου 2001, T-182/99, Καραβέλης κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 32· 17 Οκτωβρίου 2002, T-330/00 και T-114/01, Cocchi και Hainz κατά Επιτροπής, σκέψη 82· 6 Φεβρουαρίου 2003, T-7/01, Pyres κατά Επιτροπής, σκέψη 64· 26 Οκτωβρίου 2004, T-55/03, Brendel κατά Επιτροπής, σκέψη 60· 13 Ιουλίου 2006, T-413/03, Shandong Reipu Biochemicals κατά Συμβουλίου, σκέψη 63· 27 Σεπτεμβρίου 2006, T-44/02 OP, T-54/02 OP, T-56/02 OP, T-60/02 OP και T-61/02 OP, Dresdner Bank κατά Επιτροπής, σκέψη 67· 12 Φεβρουαρίου 2008, T-289/03, BUPA κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 221

ΔΔΔΕΕ: 7 Ιουλίου 2009, F-54/08, Bernard κατά Ευρωπόλ, σκέψη 44· 23 Νοεμβρίου 2010, F-8/10, Gheysens κατά Συμβουλίου, σκέψη 75

3. Το καθήκον μέριμνας και η αρχή της χρηστής διοικήσεως συνεπάγονται, μεταξύ άλλων, ότι οσάκις λαμβάνει απόφαση επί της καταστάσεως υπαλλήλου ή μέλους του λοιπού προσωπικού, ακόμη και στο πλαίσιο της ασκήσεως ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως, η αρμόδια αρχή λαμβάνει υπόψη το σύνολο των στοιχείων που δύνανται να ασκήσουν επιρροή επί της αποφάσεώς της· στο πλαίσιο αυτό οφείλει να λαμβάνει υπόψη όχι μόνον το συμφέρον της υπηρεσίας, αλλά ομοίως το συμφέρον του οικείου υπαλλήλου. Λαμβανομένου δε υπόψη του εύρους της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτουν τα όργανα κατά την εκτίμηση του συμφέροντος της υπηρεσίας, ο έλεγχος του δικαστή της Ένωσης πρέπει να περιορίζεται στο ζήτημα εάν η αρμόδια αρχή κινήθηκε εντός εύλογων ορίων ή εάν, αντιθέτως, άσκησε την εξουσία της εκτιμήσεως κατά τρόπο εσφαλμένο.

(βλ. σκέψη 50)

Παραπομπή:

ΔΕΕ: 28 Μαΐου 1980, 33/79 και 75/79, Kuhner κατά Επιτροπής, σκέψη 22· 29 Οκτωβρίου 1981, 125/80, Arning κατά Επιτροπής, σκέψη 19

ΓΔΕΕ: 6 Ιουλίου 1999, T-112/96 και T-115/96, Séché κατά Επιτροπής, σκέψεις 147 έως 149· 2 Μαρτίου 2004, T-14/03, Di Marzio κατά Επιτροπής, σκέψεις 99 και 100

4. Πλην όμως, μολονότι ο δικαστής της Ένωσης δεν είναι αρμόδιος να ελέγξει την επιλογή της πολιτικής προσωπικού που προτίθεται να ακολουθήσει ένα όργανο προκειμένου να φέρει εις πέρας τις αποστολές που του ανατίθενται, δύναται νομίμως, οσάκις επιλαμβάνεται αιτήματος ακυρώσεως αποφάσεως περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου, να εξετάσει μήπως οι λόγοι επί των οποίων η Διοίκηση θεμελιώνει την απόφασή της θέτουν ενδεχομένως εν αμφιβόλω τα κριτήρια και τους βασικούς όρους που καθορίζει ο νομοθέτης με τον ΚΥΚ και οι οποίοι σκοπούν στην εξασφάλιση στους συμβασιούχους υπαλλήλους της δυνατότητας να επιτύχουν, ενδεχομένως, μακροπρόθεσμα, ορισμένη σταθερότητα στην απασχόλησή τους. Αυτή είναι και η ερμηνεία που πρέπει να δίδεται στο άρθρο 8, πρώτο εδάφιο, του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, το οποίο ορίζει ότι η σύμβαση του κατ' άρθρο 2, στοιχείο α', του εν λόγω καθεστώτος εκτάκτου υπαλλήλου μπορεί να ανανεωθεί μία μόνο φορά για ορισμένο χρόνο και ότι κάθε μεταγενέστερη ανανέωση γίνεται για αόριστο χρόνο, στοιχείο το οποίο άπτεται ακριβώς των μέτρων για την πρόληψη της εργασιακής επισφάλειας. Η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται από το καθήκον μέριμνας, το οποίο επιβάλλει στην αρμόδια αρχή την υποχρέωση, όταν επιλαμβάνεται αιτήσεως για την ανανέωση

συμβάσεως, να διερευνήσει ειδικότερα το ενδεχόμενο υπάρξεως άλλης θέσεως εκτάκτου υπαλλήλου κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 2, στοιχείο α', στην οποία η σύμβαση του ενδιαφερομένου θα μπορούσε, προς το συμφέρον της υπηρεσίας και λαμβανομένων υπόψη των προτεραιοτήτων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, να ανανεωθεί εγκύρως.

Επομένως, η Αρμόδια για τη Σύναψη Συμβάσεων πρόσληψης Αρχή παραβαίνει το καθήκον μέριμνας και τη διάταξη του άρθρου 8 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού όταν, απορρίπτοντας αίτηση για την ανανέωση συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου συναφθείσας δυνάμει του άρθρου 2, στοιχείο α', του εν λόγω καθεστώτος, προβαίνει σε αφηρημένη αναφορά στις δυνατότητες του προϋπολογισμού και στα προσόντα και τις ικανότητες του ενδιαφερομένου, παραλείποντας ταυτοχρόνως να διερευνήσει, στο πλαίσιο εξατομικευμένης εξετάσεως της καταστάσεως του ενδιαφερομένου και των υπηρεσιών που αυτός είναι σε θέση να παράσχει στο όργανο, το ενδεχόμενο συγκερασμού του υπηρεσιακού συμφέροντος, τη θεραπεία του οποίου επιδιώκει η ίδια, με την ανάθεση νέων καθηκόντων και λειτουργιών στον ενδιαφερόμενο και, συνεπώς, με τη δυνατότητα ανανέωσης της συμβάσεώς του ή χορηγήσεως σε αυτόν νέας συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου.

(βλ. σκέψεις 54, 60 και 61)

Παραπομπή:

ΔΕΕ: 8 Μαρτίου 2012, C-251/11, Huet, σκέψη 37

ΔΔΔΕΕ: 9 Δεκεμβρίου 2010, F-87/08, Schuerings κατά ETF, σκέψεις 58 και 60· 9 Δεκεμβρίου 2010, F-88/08, Vandeuuren κατά ETF, σκέψεις 59 και 60

5. Η ακύρωση πράξεως από τον δικαστή της Ένωσης έχει ως αποτέλεσμα την αναδρομική εξαφάνιση της οικείας πράξεως από την έννομη τάξη και, στην περίπτωση κατά την οποία η ακυρούμενη πράξη έχει ήδη εκτελεσθεί, η εξαφάνιση των αποτελεσμάτων της επιβάλλει την επαναφορά της έννομης καταστάσεως στην οποία βρισκόταν ο προσφεύγων προ της εκδόσεώς της. Εξάλλου, κατά το άρθρο 266 ΣΛΕΕ, το θεσμικό όργανο του οποίου η πράξη ακυρώθηκε οφείλει να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της σχετικής αποφάσεως του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εντούτοις, όσον αφορά την ακύρωση αποφάσεως περί μη ανανέωσης συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου, δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να αποκλεισθεί η δυνατότητα το θεσμικό όργανο να εκδώσει εκ νέου απόφαση περί μη ανανέωσης της συμβάσεως του προσφεύγοντος ως εκτάκτου υπαλλήλου, κατόπιν πλήρους και εμπειριστατωμένης επανεξετάσεως του φακέλου και λαμβάνοντας υπόψη το σκεπτικό της ακυρωτικής αποφάσεως.

Κατά συνέπεια, ο δικαστής της Ένωσης δεν δύναται να υποχρεώσει το θεσμικό όργανο να καταβάλει στον ενδιαφερόμενο τις αποδοχές του από την ημερομηνία εκδόσεως της παράνομης αποφάσεως.

(βλ. σκέψεις 64, 66 και 67)

Παραπομπή:

ΔΔΔΕΕ: 26 Οκτωβρίου 2006, F-1/05, Landgren κατά ETF, σκέψη 92· 26 Μαΐου 2011, F-83/09, Kalmár κατά Ευρωπόλ, σκέψη 88, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπόθεση T-455/11 P